

JAN LEBBINCK (2)

Jan had geen goede reputatie; kleine diefstalletjes waren hem niet vreemd. Zo gaat het verhaal dat hij een keer alle sokken en kousen van het voltallige boerderijpersoneel had meegenomen en die elders in de regio weer verkocht. Als de winter naderde, de dagen korter werden en de temperatuur daalde koos Jan er regelmatig voor om een of ander misdrijf te plegen. Een diefstal of bijvoorbeeld 't ingooien van een winkelruit. Ook in Hengstdijk ging het een keer mis. Hij werd gearresteerd vanwege "binnendringen van een verboden schuur van P.J. van Wezenmaele." (Wesemael) Ongetwijfeld zal er daaraan voorafgaand wel al eens iets gebeurd zijn wat niet door de beugel kon zodat Wezemaele van het bezoek van Jan z'n buik vol had en aangifte deed.

Al die vergrijpen deed hij bij voorkeur zo opzichtig mogelijk, zodat de veldwachter hem kon arresteren en voor het gerecht bracht. Als 'de misdaad' ernstig genoeg werd bevonden ging Jan voor enige tijd de gevangenis in. De ene keer in de penitentiaire inrichting van Wortel in België, de andere keer in Merksplas bij Antwerpen. Maar ook in Middelburg, Goes en zelfs in Veenhuizen kende hij de bajes aan de binnenkant heel goed. Maar dat was ook precies Jan z'n bedoeling. Weliswaar werd hij van z'n vrijheid beroofd en moest hij ook een beetje werken voor de kost, maar dat vond hij blijkbaar niet zo erg, want in ruil daarvoor zat hij de hele winter lekker warm en kreeg hij ook nog elke dag te eten. In het voorjaar, als z'n straf erop zat was hij weer in z'n vertrouwde Oost-Zeeuws Vlaamse omgeving te vinden. Daar pikte hij het leven als landloper/zwerver weer op.

*Met dank aan Huub Stals, Phons Bax (De Rondgangers) en het Zeeuws archief.
Foto's: boerderij van van Weesemael*